

Fähkötanommat

4 / 2010

Cuuma seuranhakupalsta - Fantasiamestien siimeksessä - Rankalla opit tuntemaan sienet

Puheenjohtajan palsta

Jaujau, viimosta viedään, syksy pitkällä, talvi tulossa, kohta jo jouluihin, uusvuosi jne... Sähkökillalle on valittu uusi, osaava raati, joka aloittaa toimintansa intoa puhuen heti vuodenvaihteen jälkeen. Hienoa nähdä uusien nuoremman saapumiserän sähköläisten aktivoituvan kiltatoimintaan ja jatkavan siitä mihin tänävuonna on jääty...

Kulunut vuosi on sujunut koko killan osalta hyvin, excut, saunailat ja muut tapahtumat on järjestetty, henkiset arviot kuluneen vuoden onnistumisesta ovat jokaisen omia, omasta puolesta tyytyväinen tähän mennessä, se vähemmän tärkeä osuus arviosta täyttyy maaliskuulla, kun vuoden toiminta on summattu myös luvuin...

Omasta puolestani haluan sanoa KIITOS KAIKILLE kuluneesta vuodesta; jäsenistölle, fukseille, aktiivisille toimihenkilöille ja erityisesti raatikolleegiolle, joka on hanskannut, järjestänyt, kokoustanut ja kaikkea muuta... eli summa summarum; nähnyt perkeleen paljon vaivaa kiltatoiminnan eteen.

Näin toivon menestystä ensi vuoden raadille ja kiitän tämän vuoden tekijöitä vielä kerran. KIITOS.

PJ:nne Jaska

Julkaisija

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere

skilta@tut.fi
www.skilta.com

Toimituskunta

Minna Leivo
Erkka Martikainen
Muut skiltalaiset

Kansikuva

Ilari Nevalainen

Painopaikka

Canon Oy

Painomäärä

60 kpl

Sisällys:

Puheenjohtajan palsta	2
Uudenpuheenjohtajanpalsta	3
Pääasiat	3
Fuxi siwu	4
Jaakko-Petterin palsta	5
Rankka tarina	6
Iso D ja pikku K	8
Cuuma seuranhakupalsta	8
TEK-tervehdys	9
Fantasiamestien siimeksessä	10

- Susikoira Roi
- haalarit ylhäällä
- tissit
- pipari
- ydinvoima
- Erosen pikkusisko

- Barbara Streisand
- krapula
- negatiivisuus
- kissojen klamydia
- "lonkero pullo"

Vuoden puheenjohtajan lupaukset

Moro vaan!

Pikkujoulukausi avattiin näppärästi Sähkökillan vaalikokouksella maanantaina 22.11. Yleiskokous soi allekirjoitaneelle kunnian ja samalla kasan vastuuta toimia killan puheenjohtajana vuonna 2011. Kiitos luottamuksesta! Vuoden 2011 raati on yhdistelmä nuorta ja kokeneempaa, tummaa ja vaaleaa sekä pitkää ja lyhyttä. Henkilökoh- taisten ominaisuuksien ja taitojen lisäksi ryhmästä löy- tytty innokkuutta ja sopivasti uusia näkemyksiä, jotka ovat elinehto killan kehittymiselle ja toiminnan jatkuvuudelle. Lisää innokkuutta tarvitaan myös heti vuodenvaihteessa, jolloin hakuun tulevat kaikki mahdolliset ja mahdottomat toimihenkilöpestit. Kannattaa jo nyt alkaa miettiä miten juuri sinä voisit edesauttaa kilttaa. Aiemmilta toimijoilta sopii kysellä millaista on toimia aktiivisena osana kilttaa ja heidän toimenkuvistaan saa hyvää osviittaa erilaisista hommista joita on tarjolla. Pestit eivät kuitenkaan ole kiveen hakattuja, vaan kaikenlaisia taitoja ja ihmisiä tarvi- taan. Tee siis itsesi tärkeäksi! ;)

Uuden raadin lisäksi kokous hyväksyi toimintasuunnitel- man ja talousarvion ensi vuodelle, jotka asettavat rajap- intaehdot killan toiminnalle. Killan toiminnalla on ollut vakaa suunta muutamia viime vuodet ja se on osoittau- tunut hyväksi. Tästä johtuen suuria muutoksia integroi- tisuuntaan ei olla tekemässä, vaikka pientä kehitettävää aina löytyy. Paikalleenhan ei sovi pysähtyä tässä tietoy- hteiskunnan munaravissa. Jos jotain pientä suunnitelmaa tulevasta pitää tässäkin yhteydessä lipsauttaa, niin kil- lan edunvalvonnallisia toimintoja on tarkoitus kehittää ensi vuonna. Ainoana yhden koulutusohjelman opiskeli- jat yhteen kokoavana organismina killan on luonnollista myös toimia sen jäsenten ja myös koko sähkötekniikan koulutusohjelman opiskelijoiden olojen parantamiseksi entisestään. (Wink wink: <http://skilta.fi/opiskelu/kurssi- palaute/>)

Muistakaahan joululomailta kunnolla nyt kun siihen on mahdollisuus käytännössä kaikkien kurssien katketessa

2. periodin jälkeen. Tammi- kuussa sitten taas mennään ja kannattaa myös alkaa varautumaan helmikuussa paikkansa ottavia Skillan 43-vuotisjuhla varten! Niin ja pukeutukaa lämpimästi, ettei uretriitti yllätä.

- Vesku

Pääasiat

Pääasioita kirjoittelen tällä kertaa vain minä, sillä paras ja ainoa assistenttini oli tällä kertaa mah- dotonta houkutella mukaan lehden taittamiseen. Ajattelin tämän jälkeen luopua kaikista kiltavas- tuistani ja siirtyä päivystämään sähkötekniikan opintoneuvojana.

Tuntuu kovin vaikealta lopettaa tiedotusvastaava- na, mutta onneksi seuraajani on tosimies Erkka, jota ihailen suuresti ja uskon Erkan kykyihin asia- sa kuin asiassa. Nyt ehdin itse paremmin keskittyä tieteeseen, kulttuuriin, Fourierin menetelmiin ja muihin harrastuksiin.

Itse kun olen melko erinomainen mm. opiskelusa- na, odotan innolla opintoneuvojan töitäni. Tästä eteenpäin teidän kaikkien kultamussukoiden on- gelmat ratkeavat, kun tulette esittämään asianne huoneeseen TD208 tai kirjoitatte osoitteeseen opintos@tut.fi.

Vaikka Erkka ei tässä lehdessä muuten vaiku- takaan, uskon, että hän haluaa kuitenkin välittää tässä ohella terveisensä kaikille rakkaille lukijoille. Jatkona viime numeron pääkirjoitukseen: Naiset ovat pilanneet maail- man, mutta onhan niillä sentään pillu.

Harrasta joulua ja hillittyä uutta vuotta toivottaen,

<3 Minna,
Skillan tiedotuspäällikkö

Fuxi siivu <3333

Talvi on saapunut muumilaaksoon. Pimeästä masentuneet vanhat teekkarit saattavat jopa unohtaa elämän riemut ja vetäytyä luento- ja harkkasaleihin tai asuntonsa nurkkiin yksin opiskelemaan ja odottamaan kevään tuloa, aikomuksenaan herätä vasta Wapun kynnyksellä... Vaan ei meidän fuksit! On mukavaa huomata, että olette kotiutuneet kiltahuoneeseemme, sekä opiskelemaan porukassa että vain hengaillemaan ja kertaamaan viime päivän, illan tai yön tapahtumia. Uuteen raatiinkin saatiin fuksiedustusta kiitettävästi. Olemme myös kuulleet huhuja ettei Skilta ainakaan toistaiseksi ole jäljessä pisteiden keräämisessä, pikemminkin päinvastoin...

Hiljattain vietimme Skillan joujoujoulujuhlaa, jossa näimme teidän oman Partycrew'nne toteuttaman pikujoulunäytelmän. Viime vuonna tekijöillä oli vähintäänkin yhtä hauskaa kuin yleisöllä. Vaikutti siltä, että näin oli myös tänä vuonna! Olemme ylpeitä teistä!

Kun nyt lunta alkaa jo olla maassa, teidät tullaan pian vihkimään erään suosituimman akateemisen urheilulajin, kyykän, pariin. Jotkut saattoivat KooVeen saunalla saada jo esimakua tästä sekä voimaa, tarkkuutta että rentoa asennetta vaativasta lajista. Ensikosketusta tämän jalon taidon saloihin on hyvä pyytää tutorilta, mutta myöhemmin on luvassa niin killan sisäisiä kuin kiltojen välisiä kilpailuja. Parhaimmille on mahdoli-

suuksia vielä pitemmällekin: fuksikyykän parhaiten menestynyt joukkue pääsee Skillan sponssaamana toiseksi edustajaksi Akateemisen Kyykän MM-kisoihin! Muut älkööt myöskään huoliko, kyseessä on niin valtava tapahtuma että jokaiselle fuksille voidaan suositella ryhtymistä MM-kyykän tuomariksi. Sen lisäksi, että saatte kaikki tapahtuman järjestäjän suomat edut, ovat joukkueet kovin myötämie-lisiä tuomareita kohtaan. Viime vuonna esimerkiksi Sampolla kyseiseen toimenkuvaan kuului paikan päälle tuotu sänky sekä lämpöpeite, tuntui pakka-sessa aika hyvältä.) Lisää kaikista kyykkään liittyvis-tä tapahtumista myöhemmin.

Sampo ja Heidi

Raportti fuksiexculta

Keskiviikkona 17.11. Skillan fuksit pääsivät ensimmäiselle excursioreissulle. Mukana oli myös muutama vanhempi tallaaja katsomassa fuksien perään. Matkaan lähdettiin puolenpäivän maissa heti, kun Sampo lopulta löysi tiensä bussiin. Bussimatka meni rattoisasti tekstiviestichatin ja laadukkaiden vitsien parissa. Jostain syystä päämääräksi oli suunniteltu Turku; menimme siis tutustumaan Turku Energian toimintaan. Siinäähän se iltapäivä sitten meni, kun sedät iski juttua k.o. puljusta. Läpinän päätteeksi kävimme katsomassa sähkönjakeluun liittyviä vempaimia.

Turku Energiaan tutustuttuamme jatkoimme lyhyen ruoka/muu -tauon jälkeen Olympiasaunalle. Saunan ohessa oli mahdollisuus pelata beerbongia, lautapelejä tai juosta alasti ympäri viereistä urheilukenttää. Paluumatkalle lähdettiin siinä kymmenen tienoilla. Matka tampereelle meni

rattoisasti etenkin kun mysteerinen viinapullo tapasi Juhon... Loppumatka oli muutenkin aika hämärä; ainakin allekirjoittaneelle. Sen verran muistan, että kävin lopuksi vielä ankkalin-nassa pyörähtämässä.

- Ilari

Jaakko-Petterin opintoneuvontapalsta

Sähkösanomien monialaosaaja, vakipsykologi Jaakko-Petteri on lääketieteen lisensiaatti, filosofian maisteri, tekniikan tohtori, osaa Wikipedian ulkoa ja tietää kaikesta kaiken. Viime numerossa J-P ratkaisi jo kaikki loput maailman ongelmat, joten nyt on vuorossa enää JiiPeen joululahja opiskelijoille. Tästä kuumimmat vinkit opiskeluun!

- Kannattaa valita periodiin vain noin kaksi kurssia, jotta harkat eivät häiritse muita harrastuksiasi.
- Lue ranskan alkeet tms. helppoja kursseja, niistä saa lähes ilmaisia opintopisteitä.
- Käy saman kurssin harkoissa kahdesti viikossa, jotta voit ensimmäisellä kerralla kopioida oikeat ratkaisut.
- Älä masennu, jos et pääse tenteistä läpi. Kun käy kurssin uudestaan, opit samalla rahalla enemmän!
- Ota luennolle "vesipullo" mukaan niin jaksat istua puolitoista tuntia putkeen keskittyen.
- Valitse opintokokonaisuutesi hyvien opettajien mukaan ja muista välttää kursseja, joissa joutuu integroimaan.
- Hanki koodaustaitoisia nörttikavereita, jotka voivat opastaa sinua ohejlmoinnin harjoituksissa. Ei haittaa, vaikka nämä kaverit olisivat rumemman puoleisia, jos pidät heihin yhteyttä vain irkissä.
- Lataa Skillan kopiokortti täyteen ja käykää kaveriporukassa vuoropäivinä luennoilla tekemässä muistiinpanot. Voit kopioida samalla harkat, mutta muista olla esittelemättä kopiopaperia assarille!
- Liian nopeasti valmistuminen kaduttaa myöhemmin. Panosta sen sijaan verkostoitumiseen.
- Jos ruotsi ei nappaa, jätä sen suorittaminen viimeiseksi ja odota, että pakollinen ruotsi poistetaan tutkintovaatimuksista.
- Koskaan ei ole liian myöhäistä luovuttaa!

OPI TUNTEMAAN SIENET – RANKKA TARINA

Pikkujouluristeilystä oli vast'ikään selvitty, kun oli jo aika lähteä kokemaan, mitä Skillan Sika-Rankka XQ tuo tullessaan. Keskiviikkoamu- na lähdettiin reissuun, ja jo alku lupasi hyvää: lähtö puoli tuntia myöhässä, ja the official XQ-levy ei suostunut toimimaan. Seurueemme ensimmäinen vierailukohde oli Rönnavikin viinitila Pälkäneellä. Tilan eläkeläisemäntä piti meikäläisille lyhyen esittelyn tilan historiasta ja tuotevalikoimasta, ja pääsimme maistelemaan vähän viiniä. Vuorossa oli vielä alkoholivarastojen täydennys viinimyymälästä, ennen kuin matkamme jatkui kohti kehä III:sta.

Seuraava vierailukohde oli Fingrid Oyj Helsingissä. Alkuun maha täyteen ruokaa, jonka jälkeen kuuntelemaan mielenkiintoisia faktoja Suomen päävoimansiirtoverkosta. Ainakin itselle tämä vierailukohde oli mieleenpainuva, ja auttoi ymmärtämään taas asioita vähän paremmin. Kello kuitenkin kävi, joten oli aika lähteä koti Otanemeä. Paikalle päästyämme oli lähes samantien edessä siirtyminen meille varattuihin saunatiloihin, jossa iltaa sitten vietettiin pitkään. Jatkojen kautta osa porukasta oli päättänyt, että aikaisin on hyvä mennä nukkumaan, mutta heidänkin onnekseen tarpeeksi iso porukka oli täysin eri mieltä asiasta ja viihdytti majoitustiloissa nukkuvia ihmisiä aamuyöhön asti.

HARVA EXCURSIOI MIIN KUIN SUSIKOIRA ROI

Lyhyiden yöunien jälkeen alkoi matka kohti Hyvinkää ja Konetta. Kahvi teki kauppansa parin aamutasoittavan jälkeen samalla kun kuunteli tietoiskua Koneesta. Lyhyen infon jälkeen oli vuorossa oli kierros itse työhallissa, missä pääsi näkemään mm. kun robotti siirteli osia sillai jänskästi. Puolenpäivän tienoilla syötiin lounasta, jonka jälkeen lähdettiin takaisin bussia kohti matkataksemme seuraavaan määränpähän. Kone-vierailun aikana oli bussi vaihtunut (huhujen mukaan rikkinäisen levy-soittimen takia). Vaihdon aikana katoili myös erinäisiä tavaroita, joista suurin osa saatiin myöhemmin takaisin. Erään fuksityön bikinit olivat tässä vaihdossa kadonneet mystisesti johonkin, ja hävinneet ikuisiksi ajoiksi. Hmm...

Milla intoilee ydinvoimalassa

Matka jatkui, ja mikä parasta: nyt alkoi myös XQ-levy soimaan! Tunnin matka Tikkurilaan ja Heurekaan sujuikin iloisesti. Kolmisenkymmentä teekkaria ja muutama fuksi päälle päästettiin irti tiedekeskukseen, ja kyllähän se tiedettiin, että mitä siitä seuraa. Kaikkea hauskaa pääsi näpertelemään ja tutkimaan, rottakoripalloa unohtamatta. Tämän jälkeen lähdettiin ihmeen ruuhkattomaan arki-iltaiseen Helsingin keskustaan, tarkemmin Suomen suurimpaan Alkoon.

Ostokset tehtiin ja ei muuta kuin takaisin kohti Otaniemeä, jossa oli tarjolla tutustumista Polyteekkarimuseoon ja paikallisen Sähköinsinöörikillan kiltahuoneelle. Mitään sauna- tai yms. tiloja ei oltu tälle ilalle varattu, joten pitikin keksiä vaihtoehtoja tekemistä. Mikäs siinä, siellä täällä pyörimistä, ja lopulta majoituspaikkaan viettämään hengailua. Jollekin ei matkalla mukana olleelle eli olemattomalle lukijalle saattoi herätä pieniä kysymyksiä edellisen alaotsikon kohdalla. Jo ensimmäisen yön keskimmaisina tunteina herätettiin porukkaa hereille parilla kuluneella ja sitäkin enemmän täysin uusilla susikoira Roi-vitseillä. Tämä tavallaan saavutti huippunsa toisena yönä, kun pikkutunneilla kuultiin erään hauskan miehen kertoma, n. 26 minuuttia pitkä Roi-tarina. Ei meinaan mahtunut enää vitsin määritelmään, oli sen verran hyvä juttu!

Kaisa intoilee hillitysti Rönövikissä

JA TAAS UUSI BUSSI

Aamulla piti taas herätä, liekö tosin niin että kaikki olivat unohtaneet pistää herätyksen... Lähtö myöhästyi vähäsen, mutta ei se mitään. Majoitustiloista ulos saavuttuamme oli hivenen taas etsimistä, kun bussi oli jälleen vaihtunut, mutta pääasia oli, että cd-soitin toimi tässäkin bussissa. Matka kohti Loviisan ydinvoimalaa oli ja meni, kunnes perille päästiin. Kuultiin taas kaikkea jännää asioita siitä sun tästä, ja käytiin tutustumaan ei-niin-vaarallisiin paikkoihin. Joutui esittelijäkin tiukkaan tenttiin ydinjätteen varastoinnista, mutta selvitti sen kunniallisesti. Pääsipä muuten yksi poppoostamme painamaan sitä kuuluisaa "punaista nappulaa" valvomoon tutustuessamme. Lähes kaikki järjestelmät alas ja hälytysääni inisemään. Harmi vaan, että kyseessä oli pelkkä simulaattorirakennus, eikä täten valvomokaan ollut ylläripylläri oikea.

Matka jatkui iltapäivällä eteenpäin, ja tässä vaiheessa tuli yllätysohjelmanmuutos, kun xq-kohteiden joukko lisääntyi matkan varrella sijainneella Matkan-

johtajamme kotitalolla. Lyhyt piipahdus katsastamassa, että missä päin maailmaa on kasvettu niin komeaksi hahmoksi, ja siitä sitten kohti lappeen Rantaa. Majoittumisen ja maailman iloisimman Hese-myyjän kohtaamisen jälkeen vuorossa oli Kellari, joka nimestään huolimatta osoittautui melko mainioksi paikaksi. Isot tilat ja sauna: hauska yö oli jälleen taattu.

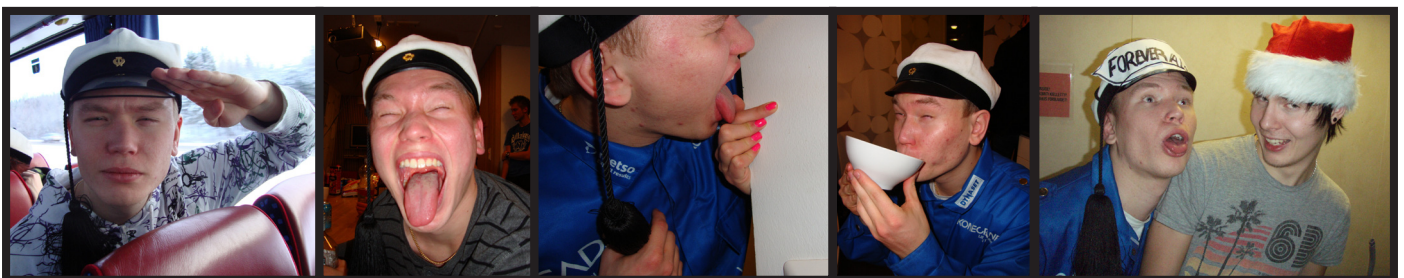
PAINA KEVYESTI

Ei välttämättä niin pitkien, mutta pitkälle venyneiden yönien jälkeen pakattiin bussi täyteen ja lähdettiin kohti miellyttävää kohdetta: Imatran kylpylää. Paljon oli venäläisiä paikalla. Kokeiltiin mm. mahduttaa lämminvesialtaaseen mahdollisimman paljon meikäläisiä, mikä aikaansai kanssakylijöissä jonotuksen aiheuttamia katseita. Pari tuntia lilluteltua, ja sitten olikin porukka valmiina reissun viimeiseen tankkaukseen ja matkaan kohti Hervantaa. Paluumatka meni hyvinkin Rattoisasti, ja siitä tuskin tarvitsee sanoa sen enempää... Bussi päättyi lopulta TTY:lle, johon tämä excursio päättyi, jatkot ovat jo sen ulkopuolella.

Mitä sitten jäi tästä reissusta käteen? Yllättävin seikka oli varmasti se, että paljon hauskoja muistoja. Hyödyllistä tietoaakin tuli. Mielenkiintoisia asioita. Pari juttua tais tarttua Otaniemestäkin mukaan. Kylpylässä opastettiin lähes joka paikassa painamaan kevyesti, nyt on yksi paikka vähemmän. Monta faktaa susikoira Roista. Ja sieniä oppi tuntemaan kans. Ja mielikuvat Manimamasta, mmh.. Ei voi muuta todeta kuin että ensi vuonna uudestaan!

Teksti: buffeROIva juffe

Kuvat: Kaisa Pylkkänen, Taru Suonurmi, Joonas Koski

Iso D ja pikku K

Edellisestä kirjoituksesta onkin kulunut hieman aikaa: viimeksi keväällä kirjoittelin kuulumisia diplomityön edistymisestä. Sen jälkeen diplomityöni eteni loppukevään ja kesän töiden ohessa hitaasti mutta varmasti. Viimein kesän lopussa sain sen kokonaisuutena valmiiksi. No eihän siinä ihan kaikki sitten ollutkaan kunnossa, aika monta pilkkuvirhettä ja muuta muotoiluseikkaa siitä korjasin vielä kuukauden lomareissun jälkeen lokakuussa - jälleen töiden ohessa. Loppujen lopuksi sain isolle D:lle painatusluvan marraskuun puolella.

Fiilikset työn valmistumisesta olivat kaikinpuolin mukavat. Koska teekkarinretku ei vielä tällä valmistu, niin kaikki haikeus puuttui, pelkästään helpotusta ja tyytyväisyyttä aikaansaannoksesta. Eihän siinä kaikki ihan viimeisen päälle ole, mutta ihan näppärä paketti siitä mielestäni tuli. Diplomityön teossa yksi suurista haasteista lieneekin siinä, että osaa lopettaa lähes valmiin työn hiomisen toteamalla sen valmiiksi. Monikymmensivuista tekstiä kun ei ikinä saa täydelliseksi - ainakaan järjissään pysyen.

Oman värinsä omaan diplomityöprojektiin tuli Latex-ladontaohjelman käytöstä. Ohjelmassa on monia hyviä puolia esim. Wordiin nähden, mutta on siinä haasteitakin perusteekkarille. Jos ihan lähipiiristä löytyy Latexia käyttänyt diplomityöntekijä, niin Latexin käyttö varmasti onnistuu vähän tumpelommaltakin. Jos neuvojaa ei kuitenkaan ihan lähellä ole tai jos diplomityö on lyhyt ja/tai siinä on paljon kuvia, kannattanee harkita Latexin ja Wordin välillä muutaman kerran. Lähelle 100 sivua olevissa diplomitoissa Latexin edut voittanevat viat, sillä kun on helppo pitää isokin dokumentti ja sen viittaukset kasassa. Isoa harmitusta tuotti myös se että koulun tarjoama Latexin tyyli tiedosto ei ollutkaan opinäytetyöohjeen mukainen ja vaati jonkun verran säätöä.

Nyt tämä melkeinvalmisDI jatkaakin sitten opinäytetöiden sarjatyöstämistä kandintyönparissa, että pääsee joskus valmistumaan. Minkähän opinahjon päättötyön sitten sen jälkeen... Diplomityötäni lainatakseni:

"Lämpöiset kiitokset kuuluvat lopuksi äidille, isälle ja rakkaalle Jounille tuesta ja ymmärtämisestä opiskeluajan mylleryksissä sekä Sähkökitalaisille, Nääspeksiläisille ja muille kavereille näiden myllerrysten aiheuttamisesta."

Kati

Cuuma

Seuranhakupalsta

23-vuotias silinterihattuinen herrasmies etsii himokkaita nuoria miehiä. Suuri haaveeni on imeä yhdeksää eri sävyä neekerikyrpää samaan aikaan. Nimim. Kullisetä.

20vee tiukkaperseinen narttumies etsii +50 mahtisonnia isolla limaisella slerballa omiin spermaleikkeihinsä. Haluan että viljelet minuun saastaita siementäsi. Pelto on valmiina kynnettäväksi. ;) -himonussija

60++ leikkisä ukkomies etsii 18-25v reipasta opiskelijapoi- kaa tutustumaan kakkaleik- kien kiihottavaan maailmaan! 182cm/120kg/28cm

Runsaskokoinen 29w goottityttö haluaisi kokea miehen läheisyyden. lä- lä eikä ulkonäöllä ole väliä, kauneus tulee sisältä! Tule ja ota minut! Eläin- rakkaudesta plussaa. "4ever alone?"

42 vuotias n:nen vuoden teekkarisetä haluaisi fuksi- tyttöä tositaroituksella aika- seen joulun viettoon

18 wee unelmien maajussi etsii tilallista kunnon äijjää ja tilojen antimia salaisten fantasioiden toteuttamiseen. Onhan navetta lämmin ja lampaat koulutettuja? Ps. Hampaaton lammas on hellä Pps. Olen neitsyt

Kirje joulupukille

Rakas joulupukki, joulua tuli tänäkin vuonna yllättävän aikaisin. Toisille vielä aikaisemmin kuin toisille. Tuntuu kuin vasta eilen olisin viettänyt kesäpäivää rannalla tekemättä yhtään mitään. Vaikka se olikin mukavaa, niin koko kesän sitä tehtyäni, minulle tuli olo, että euro jäätelöstä on yllättävän paljon rahaa. Myöskin koko vuoden ahkerasti opiskelemani asiat tuntuivat hyvin turhalta sillä järven pintajännityksen laskeskelu ei oikein vastannut kuvaani tekniikan alan unelmista.

Viime jouluna pyysin sinulta elämäni suuntaa ja tekemistä joissa tuntisin itseni tärkeäksi. Lisäksi pyysin, että valvoisit etujani niissä minua koskevissa asioissa, joita itse en ehdi hoitamaan. Tänä vuonna pyyntöni ovat samansuuntaisia.

Tahtoisin saada ensi kesänä työpaikan, joka vastaa koulutustani ja saada tehtävästäni palkkaa, jota muutenkin vastaavissa tehtävissä olevat saavat. Tahtoisin myös, että joku hoitaa puolestani kaikki ne asiat, jotka työelämään kuuluvat, joita itse olen liian kiireinen hoitamaan. Tiedän, että olen vasta teekkariksi, mutta voisinko myös saada turvan työttömyyden varalle. Tiedän, että se on diplomi-insinöörille epätodennäköistä, mutta jos valmistuttuani sattuu tulemaan uusi lama, olisi kiva olla varautunut. Tästä lahjasta olisin valmis jopa hiukan maksamaan.

Olen koko vuoden ollut hyvin kiltti. Olen auttanut tarvitsevia, opiskellut ahkerasti ja neuvonut niitä, jotka eivät ole tienneet mitä tehdä. Olen tänä vuonna kiltteyden lisäksi ollut myös hyvin viisas. Olin syksyn alussa niin viisas, että liityin Tekniikan akateemisten liiton jäseneksi. Tämän tein siksi, että tiedän sinunkin kykyksi olevan rajalliset ja minulla on muitakin toiveita kuin edellä mainitut. Liittyessäni sainkin TEKin turvaamaan aiemmin kirjeessäni pyytämät lahjat, eli arvostuksen koulutukselleni, tehtävieni mukaisen palkan, työelämän edunvalvonnan opiskelijana ilmaiseksi ja työttömyysturvan pientä korvausta vastaan. Näin ollen en pyydäkään näitä asioita sinulta vaan toivon, että toisit minulle uuden tietokoneen, jolla pääsen surffaamaan osoitteeseen www.tek.fi/opiskelijat ja katsomaan sieltä lisää etujani.

p.s. Teekkarin työkirjaa sinun ei tarvitse minulle tuoda, sillä hain sen jo itselleni päätalon ensimmäisestä kerroksesta ja kesätöiden saaminen on nyt minulle vähän liiankin helppoa.

Terveisin,
TEK-tonttu
Antti Partanen
antti.e.partanen@tat.fi
050-5210245

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Fantasiametsien siimeksessä - Seikkailu Cataclysmiin porteille

Miljoonien piinaava odotus päättyi ja joulukoitti jo 7.12. klo 1:00. Tänä Suurena Hetkenä nettiroolipelien maailma järkkäytyi, kun World of Warcraftista ilmestyi kolmas lisäosa, Cataclysm. Sähkösanomien toimitus oli H-hetkellä paikalla tutustumassa fantasiametsien henkeäsalpaaviin seikkailuihin.

klo 00:30

Saavumme tonttumetsän ritareiden tukikohtaan Tekniikkantorneille. Solukämpässä on tukahduttavan kuuma, ja aromikasta ilmaa voisi leikata veitsellä. Barbara Streisand soi luuppina kuulokkeissa. Täällä Ilda, kuolon ritari, ja Nahkarotta, taikuri, odottavat innosta pinkeinä viimeisiä minuutteja ennen lisäosan julkaisua kuluvaan. Arvatunkin pelaajamme haluavat pysyä tuntemattomina ja piiloutuvat pelihahmojensa nimien taakse.

Ilda lämmittelee

Nahkarotta pelasi WoWia ensimmäisen kerran yläasteella. Sitten hän löysi elämäänsä uusia harrastuksia: viinan juominen ja bilettäminen. Viime kesänä Ilda kuitenkin houkutteli Nahkarotta takaisin fantasiametsiin - once in a lifetime -projektiin. He alkoivat suunnitella vuorokausien valvomista uuden lisäosan ilmestyessä, jotta he voisivat ensimmäisinä saavuttaa tasokaton 85.

Ritarimme ovat ennakkotilanneet lisäosansa netistä. Innokkaimmat fanit hinkuavat kuitenkin jonottamaan pelejä kauppoihin, jotka avaavat ovensa yöllä myydäkseen keräilypainosta lisäosasta.

Ilda ja Nahkarotta ovat valmistautuneet projektiinsa nukkumalla koko päivän ja ostamalla jääkaapin täyteen

energiajuomaa. Nahkarotta kääntyy toimii koutsina ja taitavana kokkina pitää huolta sankareidemme ravitsemuksesta paistamalla heille pakastepizzaa. Tietäväisenä urheilijana hän on kuitenkin hivenen huolissaan toveriemme jaksamisesta, sillä rasvaista meetwurstipizzaa mättämällä jaksaa valvoa huomattavasti huonommin kuin vihreällä salaatilla.

Suunnitelmat vaikuttavat uljailta. Eikö pelaajien muu elämä kuitenkin kärsi tästä intensiivisestä projektista?

- No naiselämästä täytyy luopua, Ilda toteaa välinpitämättömästi.

klo 00:49

Miljoonat muutkin nörtit ympäri maailmaa odottavat kuola poskella pääsyä Cataclysmiin. Arvattavaa onkin, että ensimmäisillä minuuteilla maailmassa on himo ryyssis. Nahkarotta käy viime minuuteilla purkamassa jännitystä wc-tilojen puolella.

Tämä on epäilemättä hienoimpia hetkiä ritareidemme elämässä. Mutta onhan suuria ilon hetkiä riittänyt pelin tiimoilta aikaisemminkin.

- Yritimme kuukauden putkeen tappaa lonkerojumalaa ja lopulta valloitimme temppelein, Ilda kuvailee tohkeissaan.

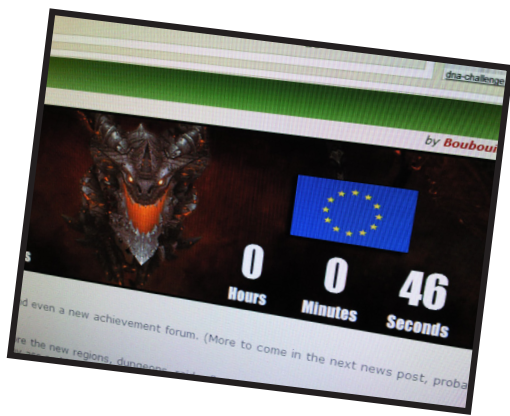
klo 00:55

Nahkarotta on edelleen vessassa, ja Ilda alkaa kiemurrella tuolissaan tajutessaan, että hänenkin täytyy ehtiä vielä vierailemaan hotelliin helpotuksessa ennen yhtä! World of Warcraftin Euroopan palvelimet sijaitsevat Ranskassa, mistä johtuen Suomessakin joudumme kärvistelemään yhteen yöllä. Amerikkalaisraukoilla asiat ovat vielä huomattavasti huonommassa jamassa, sillä he joutuvat odottamaan ilmes-tymistä vielä yhdeksän tuntia enemmän.

klo 00:59

Jännitys on käsin kosketeltavaa. Ilda ja Nahkarotta hiovat kiihkeästi viime hetken strategioita headsetin välityksellä viereisissä huoneissa.

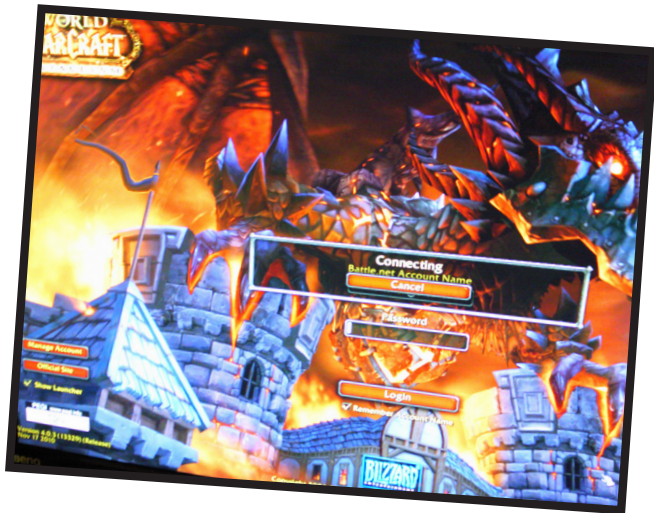

klo 1:01

Palvelimet ovat tukossa. Nahkarotta jumittaa hahmovalikossa. Ilda yrittää kirjautua uudelleen ja uudelleen sisään ja ulos. Hän ristii vapisevat kätensä aina enterin painalluksen jälkeen toivoen parasta. Pulssi on ainakin 200.

Jotkut onnekkaita pelaajat ovat jo minuutin edellä Cataclysmissä! Tässä kilvassa minuutit ratkaisevat.

Kuolonsiipi levittelee uhkaavasti siipiään

klo 1:08

Kummallakaan ei vielä onnistu pääsy peliin. Huoneistossa vallitseva jännitys ja epätoivo pistävät pohtimaan, mikä uudessa lisäosassa sitten on niin mullistavaa.

- Sitä samaa paskaahan siellä jauhetaan kuin WoWissa tähänkin asti, Nahkarotta valaisee. - Koutsi, heitätkö mullekin pizzan uuniin? hän jatkaa, kun edistystä sisäänkirjautumisessa ei ilmene.

klo 1:12

Nahkarotan Logging to game server -ruudussa seisoo jo teksti "Success". Koutsi tuijottaa pelaamista tyhjä ilme kasvoillaan. Mitä tunteita tämä sinussa herättää?

- Evvk, hän vastaa lyhyesti ja harkitusti. Koutsin osuamista ja tarpeellisuutta ei silti pidä väheksyä, vaikkakaan hän ei ole kunnan valmentajan tavoin ikinä pelannut koko peliä.

Ilda saa melkein orgasmin, kun vihdoinkin Connecting-teksti vaihtuu hänenkin ruudussa Successiksi.

klo 1:20

Mitään ei tapahdu. Toimitus haukottelee. Utelen varovaisesti, mitkä ovat Ildan tuntemukset nyt, kun muut ovat jo kaukana edellä, ja kunniakas serveriennätys lähes saavuttamattomissa.

- Vituttaa.

Nahkarottaakin vituttaa

klo 1:22

Suuret riemunkiljahdukset purkautuvat Ildan suusta käsin hänen päästessä sisään peliin! Nahkarotta on toivoton ja juonenkäänteille oli yllättävä, sillä hän oli koko ajan edellä sisäänkirjautumisessa. Nyt Ilda on jo 160 000 kokemuspistettä Nahkarotta edellä. Koutsin naama pysyy peruslukeilla.

klo 1:30

Nahkarotta irkkaa turhautuneena. Koutsi menee nukkumaan. Höökissä näppistä takova Ilda ei ole enää ulkomailman tavoitettavissa. Fantasiamaailmaan uppoutuneelta ritariltamme on mahdotonta saada enää kommentteja.

FFUUUUUU...

klo 1:50

Tilanne on stabiili. Toimitus väsy odottamaan uusia juonenkäänteitä ja liukenee paikalta hengittämään reaali maailman raikasta ilmaa.

Seuraavana päivänä suuret ilouutiset kantautuivat Sähkösanomien toimitukseen: klo 17:12 sankarimme Ilda oli kuin olikin serverinsä ensimmäisenä hyviksenä saavuttanut tason 85! Sähkösanomat onnittelee ylpeänä Ildaa!

*Rauhallista
Joulua!*